

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

RÉVÉSZ kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(5417/06. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2010. június 29.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Révész kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök*,

Danutė Jočienė,

Dragoljub Popović,

Sajó András,

Nona Tsotsoria,

Kristina Pardalos,

Guido Raimondi, *bírák*

és Sally Dollé, *Hivatalvezető*

2010. június 8-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (5417/06. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Révész Gábor („a kérelmező”), 2006. január 30-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt („a Kormány”) dr. Höltzl Lipót Képviselő képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2009. október 21-én a Második Szekció Elnöke úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Arról is döntés született, hogy a kérelem érdeme és elfogadhatósága együttesen kerül elbírálásra (29. cikk 3. bekezdés).

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

4. A kérelmező 1953-ban született és Budapesten él.

5. A kérelmező 1993. augusztus 25-én jogellenes elbocsátás miatt, 1993. szeptember 7-én pedig kártérítés iránt („A és B eljárás”) indított pert korábbi munkáltatója ellen a Fővárosi Munkaügyi Bíróságon.

6. 1993. november 30-án a kérelmező 182 másik felperessel, köztük 3 szakszervezettel együtt – akik közül az egyiket jogi tanácsadó szolgálatának

tagjaként a kérelmező képviselte –, jogellenes munkáltatói jogutódlás miatt pert indított ugyanezen bíróság előtt („C. eljárás”).

A. Az A és B eljárás

7. A kérelmező által előterjesztett sikeres elfogultsági kifogást követően 1994. december 13-án a Pest Megyei Munkaügyi Bíróságot jelölték ki mindkét ügy tárgyalására. 1995. november 22-én, illetve 1995. december 20-án a Munkaügyi Bíróság a C eljárásban tárgyalta ügy elbírálásáig elrendelte az A és B eljárás felfüggesztését.

8. 2002. augusztus 12-én a kérelmező a két ügy folytatását kérte azon az alapon, hogy B eljárást a fellebbviteli bíróság megszüntette (ld. 16. bekezdés, alább).

9. A Munkaügyi Bíróság 2004. január 22-én, illetve április 22-én ítéleteket hozott, amelyekben elutasította a kérelmező kereseteit.

10. Fellebbezés nyomán a Pest Megyei Bíróság 2005. június 10-én a kérelmező kereseteinek részben helyt adó ítéleteket hozott. Az ítéleteket 2005. augusztus 3-án, illetve szeptember 5-én kézbesítették a kérelmező számára. Az egyik ítélet vonatkozásában 2005. szeptember 7-én a bíróság kijavítást rendelt el.

B. A C eljárás

11. 1994. december 2-án a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 123 felperes – beleértve a kérelmezőt is – tekintetében elutasította a keresetet. 1995. augusztus 25-én a Legfelsőbb Bíróság a Veszprém Megyei Bíróságot jelölte ki az ügy tárgyalására. 1996. február 14-én ez a bíróság formai hibák miatt hatályon kívül helyezte az elsőfokú határozatot, megállapítva, hogy egyes felperes társak tekintetében a kérelmező nem rendelkezett képviseleti jogkörrel.

12. 1997. február 26-án a Pest Megyei Munkaügyi Bíróságot jelölték ki az ügy tárgyalására.

13. 1998. április 21-én a kérelmező az 1996. október 2-i végzés kiegészítését kérte. 1998. október 28-án a Veszprém Megyei Bíróság elutasította a kérelmet.

14. 1999. január 18-án, március 11-én és május 20-án a Munkaügyi Bíróság tárgyalást tartott, 1999. május 27-én pedig ítéletet hozott. Fellebbezés nyomán a Pest Megyei Bíróság 1999. november 3-án hatályon kívül helyezte az ítéletet, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította. 2000. február 18-án a kérelmező a határozat kijavítását és kiegészítését kérte, amely 2000. június 19-én megtörtént.

15. 2000. december 21-én és 2001. január 18-án a Munkaügyi Bíróság további tárgyalásokat tartott. 2001. március 26-án a Munkaügyi Bíróság ítéletet hirdetett, melyben a legtöbb felperes (beleértve a kérelmezőt is)

vonatkozásában elutasította a keresetet, a többi felperes vonatkozásában pedig megszüntette az eljárást. Fellebbezés nyomán a Pest Megyei Bíróság 2001. október 8-án és november 26-án tárgyalást tartott. 2001. október 15-én az alperesek kijelentették, hogy nem igényelnek költségtérítést azon felperesektől, akik keresetüket és fellebbezésüket visszavonták.

16. 2002. február 8-án a kérelmező arról tájékoztatta a bíróságot, hogy más felperesekhez hasonlóan ő is visszavonta keresetét és fellebbezését. 2002. február 18-án a Megyei Bíróság elrendelte az eljárás megszüntetését. A határozatot 2002. augusztus 6-án kézbesítették a kérelmező számára.

A JOG

17. A kérelmező azt panaszolta, hogy az A és B eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A Kormány vitatta a panaszt, lényegében azt terjesztve elő, hogy a panaszolt eljárás felfüggesztése (ld. fenti 7. bekezdés) – amely intézkedés mintegy hét évig tartott – az adott körülmények között elkerülhetetlen volt, és annak tartamát le kell vonni az eljárás teljes hosszából. A Kormány azt is előterjesztette, hogy a C eljárásban a kérelmező maga is hozzájárult az eljárás elhúzódásához, különösen azzal, hogy elmulasztotta jogi képviselői minőségének kellő megalapozását (ld. fenti 11. bekezdés), s hogy megkésve kérte az 1996. október 2-i végzés kiegészítését (ld. fenti 13. bekezdés). Továbbá, a Kormány szerint az ügy bonyolult volt.

18. A Bíróság észrevételezi, hogy a C eljárás – amelyre tekintettel a kérelmező fő kereseti kérelmei 1995 és 2002 között felfüggesztésre kerültek – két bírósági szinten maga is mintegy hét évig tartott. A Bíróság önmagában ezt a tartamot is aggályosnak tartja, még bonyolult ügyben és arra a késedelemre is figyelemmel, amit a kérelmező az 1996. október 2-i végzés elleni késedelmes fellebbezéssel, illetve jogi képviselői minőségének bizonytalan voltával okozott. Következésképpen a fő eljárásoknak a C eljárás elbírálásáig szükségessé vált felfüggesztése, mint olyan, nem szolgálhat mentségül a hatóságok számára az A és B eljárás teljes elhúzódására. Ennek megfelelően a figyelembe veendő időszak mindkét ügyben két bírósági szinten mintegy tizenkét évig tartott. Az eljárás ezen hosszára figyelemmel a kérelmet elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

19. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerűségét az eset körülményeinek fényében, az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a vita tétje a kérelmező számára (ld., többek között, *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

Munkaügyi vitákban különös szorgalommal kell eljárni (*Ruotolo v. Italy*, judgment of 27 February 1992, Series A no. 230-D, p. 39, § 17).

20. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*). A benyújtott anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az "ésszerű idő" követelményének. Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

21. Az Egyezmény 41. cikkére hivatkozva a kérelmező 15 000 euró nem vagyoni kártérítést követelt. A Kormány vitatta az igényt. Méltányossági alapon a Bíróság 14 500 eurót ítél meg a kérelmező számára ilyen címen. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatónak *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 14 500 (tizennégyezer-ötszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2010. június 29-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Sally Dollé
Hivatalvezető

Françoise Tulkens
Elnök